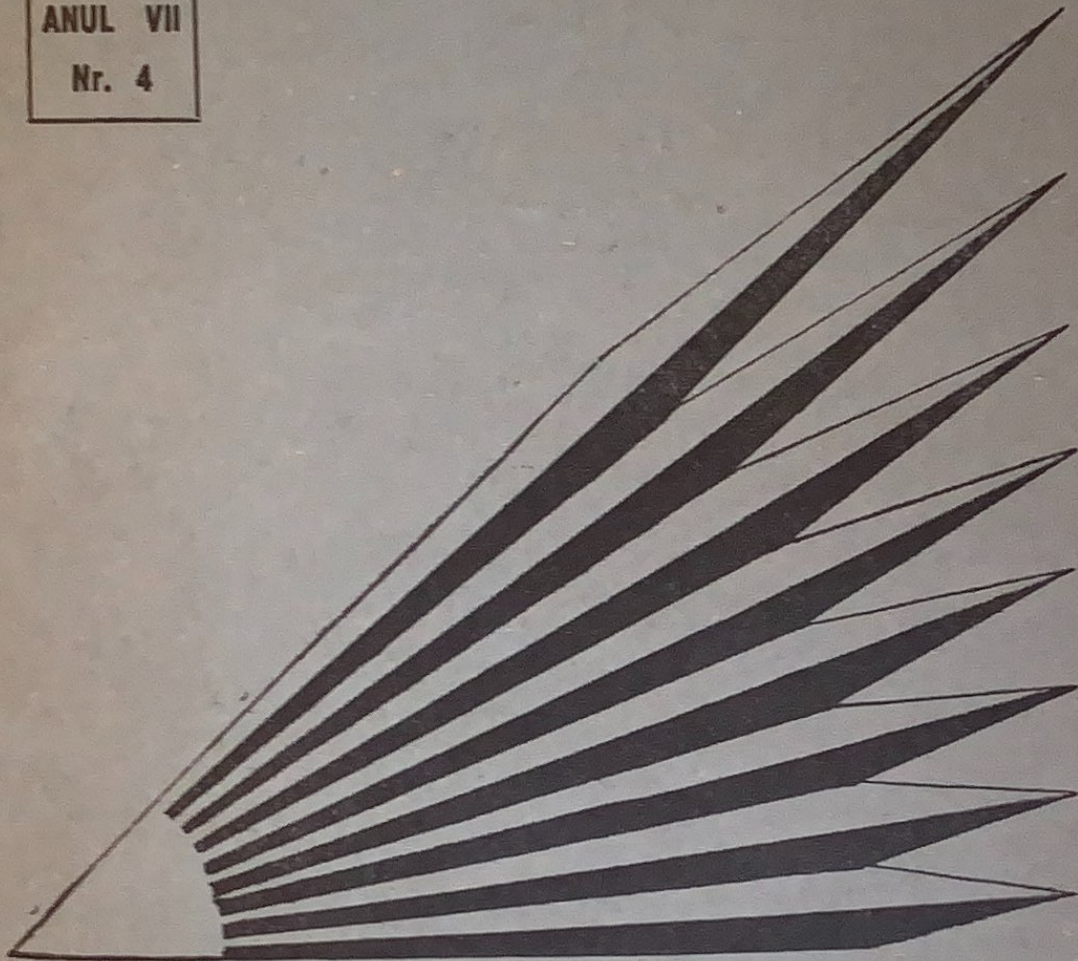

ANUL VII
Nr. 4

VLAȘTARUL

1912

„VLĂSTARUL“

REVISTA LICEULUI „SPIRU HARET“
APARE ODATĂ PE LUNĂ

COMITETUL DE ELEVI:

CONST. ERBICEANU, C. SPERI, BARBU DAVID, MIHAI CIOC, MIRCEA BUESCU

Sub conducerea d-lui profesor **GEORGE MARINESCU**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRBȚIA: LICEUL „SPIRU HARET“, STR. ITALIANĂ 31, BUCUREȘTI

ABONAMENTE: PE UN AN 100 LEI

ACEST NUMĂR 10 LEI

ANUL VII, Nr. 4.

1931.

SUMARUL:

Fapte izolate	de D. Foça	Cronica matematică	de Acikgheozian
O faptă creștinească	de D. Țănăsescu	Poarta neagră	de Buescu
Comemorarea patronului liceului	de M. Cioc	Cohortele morții	de B. David
Calea Victoriei (versuri)	de Grigore Ioan	Const. Kirilescu	de R. Haneș
Zile triste (versuri)	de Ștefănescu	Dușmanca	de Desana
Strigături (versuri)	de Dragomirescu	Cocoșul Negru	de Kohn
Femeea și supraomul	de C. Erbiceanu	Cronica muzicală	de fr. Trasca-Iujl
Problema cărții	de T. D. Vișor	Cronica filmelor	de Tr. Popescu
La Mănăstirea Ciolanu	de Mirescu	Cronica plastică	Sorin Ionescu
Un interviu cu Moș Crăciun	de Paleologu	Revista revistelor	de M. Coc și Buescu
Mecanismul căderii frunzelor	de Breyer	Activitatea cl. VII-a	de B. David
Vacuummul	de Rădulescu	Pagina jocurilor	••

Anul VII, Nr. 4.

„VLĂSTARUL“
Revista Liceului „SPIRU HARET“

1931.

FAPTE IZOLATE

ELEVII școlii noastre sunt — cu rare excepții — elemente de muncă, de conștiință, disciplinate.

Pregătirea sufletească cu care elevii vin din școala primară și din familie, influența bună, căreia sunt supuși de când părăsesc pragul acestei școli, contactul strâns și concertat dintre școală și familie asigură elevilor noștri și câtă vreme stau în școală și când sunt departe de ea, o atitudine decentă, cuviincioasă, familiară dar plină de respect și demnitate.

Chiar atmosfera din școală este prielnică unei discipline aproape consimțită, plină de familiaritate adică de dragoste și încredere dar și de respect, permițând inițiativa și curajul.

De sigur școala împarte bucuros cu familia roadele bune ce constată la elevii ei. Școala ca și familia sunt bucuroase să constate că patrimoniul moral al școlii este în continuă sporire.

Iată însă că în ultimul timp câțiva din elevii școlii au avut pe stradă, după ieșirea din școală, o purtare neînțemă de un elev și că, observați de un profesor, în loc să-și recunoască greșala, să se apere evitând pe profesor, chiar minșind, ei au avut față de acesta o atitudine provocatoare, ofensătoare, scandaloasă.

Pentru liniștirea elevilor și părinților: noștri trebuie să spun că acești elevi provin din elevii plecați — dela alte licee — și că mirarea noastră ar fi nemăsurat de mare dacă elevi produs al școlii acesteia, — ar fi capabili de așa abateri și de atâta degradare.

Pentru fapta lor, ca pildă pentru pușinii cari ar putea fi ademeniți să cadă într-o asemenea greșală, și ca o măsură de *dezintecție morală*, acești elevi au fost eliminați din școală.

Fără ei, și fără cei cari se vor dovedi a fi ca ei, școala noastră își urmează liniștit opera.

2 Un elev, dintr'un liceu din Iași, a atentat la viața unui director de ziar.

Dacă cei de mai sus comiteau o abatere gravă, acesta era victima unei rătăcirii; dacă cei din urmă au avut o purtare nedemă, a acestuia a fost criminală.

Ei s'a socotit în slujba unei convingeri, a unei idei, a unei credințe.

La vârsta aceasta, fără cunoașterea și experiența vieții, cu lipsa de discernământ dar cu entuziasm nestăpânit, poți ușor cădea victimă curentelor extremiste și comite acte cari sunt și criminale și inutile și aduc și jalea în familie.

De aceea noi — școală și familie — cerem elevilor să nu facă parte din niciun fel de societate în afară de școală — fără autorizația noastră, cari știm dacă și unde nu este nicio primejdie.

Dacă vreun elev totuși nu va lua în seamă acest avertisment, familia va lua măsurile ce va crede de cuviință — noi însă îl vom elimina fără zăbavă din școală pentru că așa ne dictează grija ce avem pentru educația celorlalți.

Amândouă aceste fapte însă ne atrag atențiunea și școlii și familiei că controlul nostru numai poate fi uneori suficient și că o supraveghere mai de aproape mai continuă și, dacă e posibil, cu alți factori, e necesară.

Vom avea noi, pentru acești pușinii răi, și o *poliție școlară*?

DIMITRIE FOÇAȘA
Directorul Liceului

O FAPTĂ CREȘTINEASCĂ

CU OCAZIA Sf. Sărbătorii ale Crăciunului, Direcțiunea Liceului „Spiru Haret”, cu dragostea și grija părintească ce arată tuturor elevilor ce-i sunt dați spre a-i instrui și educa, a luat inițiativa și anul acesta, să sărbătorească pomul de Crăciun, cu care ocazie obolul elevilor darnici să vie în ajutorul celor săraci și merituosi.

Apelul direcțiunii făcut cu concursul d-lor diriginți de clase, a avut ecou în sufletele unor elevi, cari au dat dovadă școlii că, între elevii ei sunt elevi cu trupuri mici, dar cu suflete mari. Ce lucru frumos!

Pentru organizarea ei, direcțiunea a însărcinat pe d. profesor Popovăț și d-nii pedagogi Bazavan și Călinescu, cari cu bunăvoința și pricepere, au inventariat și totalizat lucrurile și sumele donate de elevii jos notați, cari merită toată lauda, pentru gestul lor atât de frumos și generos.

Clasa I A : Cristescu, Boloney, Gusiade, Iliescu, Constantinescu, Kimmel, Ionescu Darius, Aizic, Avram, Cherber L., Koffer, Popp.

Clasa I B : Mondaner, Paleologu, Lalescu, Popescu Victor, Steinhart, Nițescu Petre, Scornea, Mateescu, Surmeian, Nicolau, Pizone, Mocanu, Voiculescu, Mănculescu, Topa, Nisim.

Clasa II A : Alimănișteanu, Florian, Manolescu.

Clasa II B : Schragger, Zamft M., Solavici, Oancea, Rozenbium, Teodoru M.

Clasa III A : Conitz, Ionescu P., Chirițescu, Cudalbu, Constantinescu.

Clasa IV: Moisil, Sculy.

Clasa V A : Din amenzile clasei, prin d. Dirigințe prof. Locusteanu.

Clasa V B : Farmache, Capelleanu, Marin P., Schuler A., Drăgulănescu, Spanier, Ciocazan, Georgescu A., Popescu C. Traian.

Clasa VI B : Marcovici, Mihăilescu G., Mihăilescu N.

Astfel în ziua de 23 Decembrie 1930, o bună parte din elevii liceului, adunați în clasa V în prezența d-lui D. Focșa — Directorul Liceului, — a d-lui prof. Popovăț, a d-lor pedagogi Bazavan și Călinescu și a subsemnatului, darurile elevilor de mai sus, constând din : îmbrăcăminte, încălțăminte, lingerie și alimente, prin mâna părintească a d-lui Director au fost împărțite la 21 elevi merituosi, iar o parte din alimente și rufărie (mai mici) au fost trimise societății pentru protecția copiilor abandonși spre a-i imbucura și pe micuții de ei, cu ocazia Sf. Sărbătorii. Satisfacția sufletească a celor darnici și bucu-

ria celor merituosi se observă în figurile lor atât de mult, încât mișcat peste măsură, după ce d. Director, printr-o cuvântare înduioșătoare mulțumete elevilor darnici și părinților lor, am luat cuvântul și ca dirigințe al clasei a II B, am mulțumit în numele elevilor mei și a celorlalte clase cari au primit daruri atât elevilor, cât și d-lui Director, pentru preocuparea și grija părintească, ce o poartă elevilor școlii.

Iată deci, dragi elevi, cum prin inițiativa diriginței cu obolul vostru prin înțelegerea și dăruirea părinților voștri, se pot face fapte mărețe, creștinești, demne de toată lauda.

Bravo vouă și ferice de părinții voștri!

P. TANASESCU
Dirigințe Cl. II B.

Galeria liceului „Spiru Haret”
de Rădulescu M., Cl. VII B

COMEMORAREA PATRONULUI LICEULUI NOSTRU

— SERBAREA DELA „TEATRUL NAȚIONAL” —

12 DECEMBRIE 1930

IN ANUL ACESTA ca'n toți anii, liceul nostru, conform frumoasei tradiții ce se păstrează cu rigoare de un timp îndelungat, și-a comemorat în preajma sărbătorilor Crăciunului, pe acela ce-i veghează bunul mers din lumea celor dreți.

Cu acest prilej părinții, au probat că dragostea nefermă de copiii lor nu cunoaște nici o piedică, nelăsând cu toată criza ce se resimte în toate clasele sociale, nici un loc necumpărat al marelui nostru teatru Național, încurajând și ușurând astfel instituția ce și-a luat greaua însărcinare de a cultiva sufletele tinerelor lor vlăstare.

În ziua serbării, prin considerabilul număr al spectatorilor, compus în majoritate din părinții și profesorii elevilor liceului sala luase aspectul premierelor jucate de artiști favorizați.

Simplicitatea, lipsa de pretențiune, veselia tineretii cu care ne-am prezentat în cantece și jocuri, au plăcut extrem de mult publicului ce și-a putut retrăi câteva clipe din copilărie.

Serbarea s'a început prin discursul D-lui Cudalbu, președintele comitetului școlar, care a zugrăvit în câteva cuvinte pline de însuflețire rolul școlii în propășirea și consolidarea țării, amintind totodată figuri mari din trecut ce au contribuit la înființarea și organizarea învățământului, insistând asupra lui Spiru Haret.

După impresionatele cuvinte ale D-lui Cudalbu a urmat partea artistică alcătuită cu multă competență de d-nii profesori: Gh. Marinescu, P. Tănăsescu și P. Soloveanu.

Programul a constat din 3 părți.

În prima parte corul liceului, asupra căruia ar fi inutil să insist îndată ce spun că a fost sub bagheta, plină de vigoare, a D-lui prof. V. Soloveanu, a intonat „Imnul nostru” de Danilescu și „Hai în horă” de Dima.

Elevul Teodoreanu din cl. IV a recitat cu seninătate și intonație remarcabilă Doina

din „Serenada din trecut” de M. Rădulescu. Mireea Vasilescu, al cărui talent pronunțat promite mult, s'a produs pentru a doua oară la comemorările patronului nostru, executând la vioară: „Cântec dulce” de Barns și „Pe aripile cântecului” de Mendelssohn.

Partea a doua a fost compusă din piesa „Săracul Popa” de M. Sorbul, jucată desigur de bine de elevii din cl. VI-a și VII-a. Interpretul rolului lui Mihai-Viteazul, Petre Marin, a lăsat să se vadă, spre surprinderea tuturor, un talent ce n'ar trebui neglijat. Printre elevii ce s'au remarcat în afară de P. Maxim, citez pe, Abramovici C., Ionescu Sonin, Brecher I., Popp Al. și Vasiliu.

Găsesc că nu este locul să fac critică piesei mai ales când este a unui autor consacrat atât de cunoscut ca D-l M. Sorbul.

Partea a treia, rezervată producțiilor sportive sub conducerea încercatului maestrului P. Tănăsescu, s'a început printr'un tablou gimnastic format din 150 de elevi, cari a stârnit admirația și unanimele aplauze ale publicului. Au urmat exerciții cu mingii ale claselor VI A și VII A, după cari elevii clasei I-a au simulat o recreație în curtea liceului în așteptarea profesorului de gimnastică.

Elevii membrii ai soc. „Flacăra-Sp. Haret”, dela cursul de scrimă al D-lui P. Tănăsescu au executat diferite figuri de scrimă educativă.

Țin să menționez că piramidele în culori au format cel mai reușit număr al producțiilor sportive și care a avut o deosebită influență asupra impresiei spectatorilor.

D-l prof. Tănăsescu a arătat și anul acesta pentru a 2-a oară ce pot lucra elevii unui liceu când au un profesor iubit și priceput.

Serbarea s'a încheiat la orele 5 jum. într-o atmosferă de mulțumire și voie bună.

MIHAIL M. CIOC.

Reprezentanția piesei „SARACUL POPA” de M. Sorbul.

Bătășeni: Ion, Tudora, Mihai, Ionuț, Bănuț, Ștefan și Petrușca
 S. I. Iancu
 Secuți: Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, I. Iancu, P. Kiriș
 Săculeț: Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș
 Măgari: Bănuț, Ștefan, Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș
 Părală: Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș
 Căminari: Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș
 Căminari: Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș
 Căminari: Ionuț, A. Răduț, R. Kiriș, I. Iancu, P. Kiriș

CALEA VICTORIEI

Claxon
 Imbulzeală
 Și eșapament.
 Gesturi disperate
 De sergent.
 Firme luminoase
 Radio,
 „Atwaterkent”
 Bar automat
 Dulce condiment.
 Unii cască gură
 în pas rar și lent.
 Un bec verde roșu!
 Intermitent.

Vin de Dealul mare
 „Cel mai excelent!
 Pantofi eleganți,
 Insignă de student.
 Galoșul Tretoan,
 cel mai rezistent,
 Un domn parfumat
 plin de sentiment.
 Ciorapi de mătase,
 Surâs inocent.
 Vânător de ziar
 independent!
 Jazul lui Moscopol.
 Acompaniament

de saxofon nebul
 sau alt instrument.
 Zlarist curios și
 inteligent!
 Om politic acru. —
 la Capșa
 poet eminent.
 Someuri lefteri,
 Făr'angajament.
 Cred, c'ați ghicit-o!
 E calea Victoriei,
 al nostru ornament.
 evident!

GRIGORE ION
 Cl. VI A.

STRIGATURI

culese din Jud. Mehedinți

Joe în sat la horă deasă
 Și de furcă nici nu-mi pasă.
 Căci când văd furca și fusul
 Parcă mă mănâncă ursul.

Aoleo ce mă rușine
 Joacă și cele bătrâne!
 Aoleo ce mă potop
 Joacă și-ai bătrâni de tot.

Hai, băbuțo, să jucăm
 Fata să ne-o mărităm.
 Ferice de noi c'om da-o
 Vai de capul cui o lua-o!

Hai teiți'n București
 Să-ți fac salbă de ciuperci
 Și opinci de castraveți.
 Să-ți dau vin din oale goale
 Și ciomege pe spinare.

Frunză verde de mohor
 Veni vremea să mă inșor
 Dar fetele-s toate tunse
 Cu pecmez pe buze unse.

DRAGOMIRESCU ȘTEFAN
 Clasa V-a A

ZILE TRISTE

Nucului din bățătură
 I-au rămas crengile goale
 Frunza verde de altă dată
 Zace moartă azi pe cale.

Printre ramuri suflă vântul,
 Suflă vântul a pustiu
 Picuri mici de ploaie rece
 Cerne cerul cenușiu.

Pe o creangă sgribulită
 Stă o vrăbie; sărmana!
 Greu o să-și găsească, biata!
 De-acum înainte hrana.

N'are astâmpăr, de pe ramuri
 Sus pe strășini s'a oprit,
 Eu din casă o văd cum zboară
 Și mi-e sufletul măhnit.

Merg din nou la gura sobei
 Gândurile mă'mpressoară
 Mulți săraci n'au lemn în casă
 Și-i mult pân'la primăvară!

ȘTEFANESCU D. AURELIU
 Cl. II B. Liceul Spiru Haret

FEMEEA ȘI SUPRAOMUL

FEMEEA poate fi creatoare, poate da și ea ca și bărbatul opere nemuritoare care să străbată spațiul și timpul, cu alte cuvinte, pot exista supra-individualități supra-omnii feminine?

Nu voi răspunde ca André Gide care pretinde că femeia nu are inteligență, nici moralitate, nici voință, nici sensibilitate și nici metafizică, că este inaccesibilă sublimului, mai prejos de maimuță ca inteligență, nici ca Charles Maurras care crede că o femeie care gândește sau face literatură, e o profanare. Nu!

Cred într-adevăr că femeia nu poate fi un supraom creator: că poate numai să simtă mai intens și să exteriorizeze mai bine cealaltă au creat. Aceasta stă în psihologia sa diferențială care, din anumite puncte de vedere o pune în inferioritate față de bărbat cât și în ereditatea sa.

Psihologia diferențială atribuie drept caracter esențial al feminității, **emotivitatea**. Finalitatea deosebită a femeii a fost aceea care a cerut aceste dispoziții emotive. Iubirea de copii, sentimentul de ordine și de tradiție sunt la ea mai dezvoltate din această cauză decât la bărbat.

Paul Valéry îi refuză categoric posibilitatea de a concepe o artă abstractă. Tot așa Henri Ford (Aujourd'hui et demain) afirmă că n'are spirit precis și mecanic, n'are răbdare nici spirit de inițiativă. Sunt mai apte să primească ordine de cât de a descoperi singure cece trebuie făcut. Li e greu să ia o hotărâre în viața curentă, căci aceasta cere o experiență și experiența e cece lipsește mai mult femeii. A fost și este încă un obicei înrădăcinat, o tradiție, că femeia să fie inconștientă îndepărtată dela cunoașterea vieții reale și în genere dela orice activitate. Chiar acum, deși caută să-și câștige drepturi egale cu ale bărbaților, mai trăiește în această viață de iluzie. Femeia deci nu a putut să-și formeze o experiență care să-i servească în împrejurări când liberă, are de luat o hotărâre. Emotivității și se datorește faptul că femeia simte mai mult frumusețea unei opere de artă, a

unei poezii, a unei simfonii. Transferul eului său în sufletul creatorului se face cu mai multă ușurință și mai ne calculat decât la bărbat.

De multe ori femeile au fost acelea care, pentru prima oară au relevat frumusețea unor creațiuni artistice și au reușit să le impună în gustul publicului.

Când tragedia clasică a lui Corneille și a lui Racine căzuse din gust și admirația tuturor se îndreaptă către dramele romantice ale lui Victor Hugo, Alexandre Dumas père, Alfred de Musset, o femeie, Rachel, a fost aceea care a simțit adânc frumusețea artei clasice și prin minunatul său joc, expresie a emoției sale sincere, a reușit s'o readucă la locul de cinste pe care-l merită.

Mai rar se găsește un bărbat al cărui suflet să-și însușească și să vibreze în gama simțimintelor creatorului.

Am văzut că alta din caracteristicile femeii e faptul de a fi mai legată de tradiție decât bărbatul. Aceasta este un nou inconvenient pentru creație căci tocmai tradiția cu prejudecățile ei, este aceea care împiedică nașterea unor noi idei. Femeia n'are curajul, n'are voința necesară de a o zdrobi.

Afară de aceasta femeia n'a fost totdeauna liberă, chiar libertatea de azi e relativă, deci legată de aceea de care depindea. Afară de rari exemple, ca Platon în republica sa, care dă femeilor drepturi egale cu ale bărbaților, toți, din toate popoarele au avut credința că femeia n'are inteligența bărbatului, ca nu poate fi întrebuințată la muncă, trebuie ținută oarecum închisă, la distanță de lupta pentru viață, să îngrijească numai de căminul familial. În orice caz, dacă acum se poate socoti liberă, această epocă, de prizonierat putem zice, a rămas adânc întipărită prin ereditate în orice femeie.

Femeia excelează însă în cece privește iubirea, devotamentul, sacrificiul. Dar în urma crizei contemporane aceste două voluri tind să se confunde. Femeia caută să se desrobească de tradițiile seculare care i-au format caracterul și imită tendința către creație și imaginație a omului.

C. L. ERBICEANU

PROBLEMA CĂRȚII

PROBLEMA CĂRȚII? Sau mai bine zis problemele cărții. Căci de această problemă generală a cărții se leagă patru probleme, care la un loc constituiesc această problemă atât de mult desbătută și discutată atât de scriitorii cât și de editorii: scrisului, tiparului, cititului și răspândirii.

Problema scrisului se poate rezolva ușor, dând posibilități scriitorului să poată vedea lumina tiparului.

Problema tiparului este în funcțiune de cea a hârtiei. Puțina răspândire a cărții se datorește în mare parte acestei probleme a tiparului, combinată cu cea a hârtiei. Hârtia indigenă e de calitate proastă, ceace strică gustul estetic al cărții și pe deasupra e și scumpă, aceasta din cauza trustului hârtiei, subvenționat de Stat. Alături de chestiunea hârtiei, care face ca astăzi cartea să fie puțin răspândită, este chestiunea execuției tehnice. Cititorul vrea astăzi, o carte frumoasă și atrăgătoare nu numai ca fond, ci și ca formă. Și în privința esteticii tiparului și a legăturii, casele noastre de editură trăiau cu o jumătate de veac înăpoia progresului contemporan. Nici la prima citire, cărțile nu rezistau. Fi-lele zburau, coperta cărții se motolea, litera era searbădă, iar hârtia, de băcănie.

Astăzi situația s'a îmbunătățit mult. Cele mai mari case de editură dela noi, „Cultura Națională” și „Cartea Românească”, au ridicat la rang occidental tiparul autohton. Execuția elegantă a cărților editate de aceste case de editură, a făcut pe mulți librari să înlocuiască păpușile de cârți și de carton și cărțile postale ilustrate din vitrine cu aceste volume producătoare de senzații plăcute ochiului.

Acum chestiunea cititului. Nu toate cărțile se citesc și se răspândește la fel. Ceace face ca o carte să fie mult citită este concordanța dintre inspirația autorului și necesitatea sufletească a cititorului. Și datorită acestei concordanțe romanele „Ion”, „La Medeleni” și „Intunecare” au avut un succes enorm. Primul datorită faptului că zugrăvește viața unei provincii românești, mult iubită și căutată, dar puțin cunoscută, așa cum a fost Ardealul până la unire. Al doilea pentru că sensibilitatea autorului se potrivește cu cea a cititorului și al treilea pentru că zugrăvește o parte din realitatea trăită de noi.

Dacă avem trei scriitorii citiți, aceasta nu înseamnă că nu există criza cărții. Căci ce reprezintă tirajul unei cărți de 15.000 de exemplare, față de populația României de 18.000.000 locu-

tori? Nici 0.1%. Stratul de cititori trebuie adâncit. Cel puțin 10% din populația României. Și evident că aceasta nu se va putea face de cât prin răspândirea cărții. În ceace privește răspândirea cărții trebuie să constatăm că suntem încă mult înăpoiat. Ne lipsește organizarea. Trebuie o organizație inteligent alcătuită care să ia cartea din momentul apariției editorului și s'o pună în mâna cititorului. Publicul cititor trebuie atras nu mai puțin și prin o reclamă inteligentă, care să-i atragă atenția asupra atâtor autori de talent cari nu știu să-și recomande producția. De sigur scriitorii, vor juca în această ofensivă a cărții, un rol important, fiind vorba, în primul rând de ei.

Dar alături de lipsa de organizare în ceace privește răspândirea cărții, mai este încă un lucru, care face ca astăzi cartea să fie puțin răspândită și anume: o editură trimite unui librar oarecare dintr'un oraș oarecare, pentru desfacere un număr de zece volume, de ex. dintr'un roman oarecare. Ce face librarul? Vinde volumele într'un timp oarecare, de ex. o lună. Librarul nu mai cere alte edituri, deși poate e solicitat de clienți, pentru a nu fi silit să plătească costul volumelor vândute. Banișii îi întrebuințază pentru diferite afaceri comerciale individuale, până când, după ce au trecut câteva luni, dacă nu și ani, va găsi cu cale să ramburseze suma ce datorează, suficient de exploatată. În modul acesta cartea rămâne condamnată de a nu mai fi vândută. Și ceace e mai trist, este că acest sistem e practicat de mulți librari. Abuzul acesta ar trebui stăvilit printr'o lege specială.

O soluție pentru înlăturarea crizei cititului este organizarea bibliotecilor populare. Însă i-deea aceasta se lovește azi mai ales de lipsa de organizare. Bunăoînță și însuflețirea se che-ltuesc de peste 20 de ani, și se che-ltuesc și mij-loace, dar fără rezultate corespunzătoare.

Evident că și statul ar trebui, prin organele sale, să contribuie la rezolvirea crizei cititului, însă nu dela stat trebuie să așteptăm această rezolvire, ci dela inițiativa particulară, în cazul acesta, a scriitorilor. Unui notar, șef de birou sau prefect, puțin îi pasă dacă cartea cutărui sau cutărui autor este citită sau ba. Fiind vorba de ei, scriitorii trebuie să joace un rol important în această ofensivă a cărții, lucru pe care unii l-au înțeles, Sadoveanu, Cezar Petrescu, Rebrea-nu și Argehezi, dându-și concursul lor la răspân-direa cărții.

T. VIFOR

LA MÂNĂSTIREA CIOLANU

IMBOLDIȚI de aventură și ispițiți de necunoscut, ne-am hotărât — sacrificând jocul, — să găsim vraja drumului de țară spre sfânta mănăstire „CIOLANU”, așezată lângă poalele CETĂȚIUEI, la 32 kilometri de orașul Buzău, într-o dimineață argintată de razele soarelui cocotat pe o ștreășină de munte.

Pe drumul așternut printre poene, strecurat printre fășiile de pădure — pasul ne poartă prin locuri sfinte, călcat rare, călcat de anahoreți cu bărbile albe și colilia strecurată printre busturi în dimensiuni exotice. Sgomotul pașilor despică tăcerea. Ecoul gonestă liniștea. Paserile proslăvesc creația prin simfonii naturale. Florile — mângâiate de soare — își îndreaptă micuțele coroane spre lumină.

Bureții lipiți de tulpinile scăldate de sevă, insufletește de umezală, se înfrățesc cu mușchii verde, spre a lupta cu soarele.

Drumul sue greu coasta. Cotește în serpentine printre văgăuni deschise de adânc și calcă pe locuri ferite de prăvăliș.

La o cotitură, țâșnind din negura ce se degajă din funduri neumbrate, biserica mare a Sf. mănăstire Ciolanu, albește verdele-negru al pădurei.

O liniște adâncă, așternută peste tot! Ceva sfânt plutește în aer, ceva născut din credință. Mersul nostru voinicesc, ne apropie mănăstirea de privire.

O punte, un pod de lemn necojit, și... mănăstirea ne primește prin porțile strejuite de sfinții iconelor ce le împodobesc.

Nimeni. Tăcere... O rândunica își repară cuibul. Un greere vrednic își solfează — în iarbă — cântecul pentru concertul nocturn și... un călugăr uitat de vreme, adus ca o virgulă ăriașă pictată cu tuș negru chinezesc, reprezintă deocamdată pe localnicii Sfintei Mănăstiri, dovădind că e locuită.

Sfânta Mănăstire are două biserici, cu drumuri deosebite: Biserica mare — Sfânta Maria — și biserica mică — Sfântul Gheorghe.

Slujba zilnică și cea nocturnă, se oficiază în biserica mare. Prin ușile larg deschise, se strecoară rugile celor ce slujesc pe Domnul. Litanii cu sunet nazal, ne impun pioșenie ca și totul ce e aci.

Tăcerea e sfâșiată de cântecul clopotelor și de sunetul sacadat al ciocanului pe lemnul răsunător de carpen.

Slujba terminată, bolta azurie a bisericii pic-

tate foarte frumos — pictură considerată istorică — recepătă liniștea și tăcerea pauzelor.

Roșul de călugări, cu veșminte de culoarea paserilor de iarnă, se îndreaptă spre trapăză, unde dispar, revenind cu searbăda mâncare de călugări, spre a se pierde spre chiliile lor, clădite de jur împrejur.

Ospătam din hrana sărăcăcioasă, dar pusă la dispoziția noastră cu bunăvoință.

Ne grăbim, — micșorând popasu! — spre a urca din vreme la Cetățue, rămânând ca spre seară să coborâm pe răcoare, spre Tisău, locul de pornire.

Drumul spre Cetățue — drumul oilor — urcă drept. Frunzișul uscat, căzut altădată, face panta alunecoasă.

După vreo jumătate de ceas dela plezare, ochii noștri se desfată de una din cele mai frumoase priveliști.

Valea Buzăului se desfășoară sub noi. Ochii noștri pot privi până în îndepărtatele culmi ale marelui Carpați.

Acest loc, a fost unul din cele pe cari, decedatul rege Carol I îl alesese pentru reședința de vară, dar în apropiere, negăsindu-se apă curgătoare, bunul și marele rege a clădit o fântână, toată din piatră ce se extrage dintr-o carieră apropiată, proprietatea mănăstirii.

Splendida panoramă e segmentată de șerpuirea argintului râului — Buzău — în două părți.

Pare pictura din dosul unui ochian cu proprietăți optice. Ochii nu se mai satură privind! O gamă fantastică, o frumusețe! O pagină de descriere din Vlahuță!

Spre seară coborâm. Frumusețea naturii ne însufletește. Cântecul plutesc pe buzele noastre.

E una din frumoasele zile din viață — petrecute de mine — cu vizitarea acestui lăcaș sfânt și împrejurimile împodobite de mâna creatoare a celui bun.

V. MIRESCU
Cl. III B. Lic. „Sp. H.”

UN INTERVIEW CU MOȘ CRĂCIUN

PE CAND stam ieri la masa de lucru și mă plictisiam, căci nu știam ce să fac, am văzut deodată pe fereastră zăpadă.

— „Ninge!” îmi zic eu cu bucurie.

Deodată îmi trăsni prin minte să iau un interviu lui „Moș-Crăciun”.

Mă îmbrăcăi și plecai, cât ai număra până la zece. Inșă nu știam unde să-l întâlnesc pe Moș-Crăciun. După puțină gândire, mă hotărâi să mă duc la gara de Nord, că poate l-aș întâlni, ieșind dintr'un vagon, căci este timpul sosirii lui. Mă urcai într'un taxi, și după ce am indicat șoferului destinația, mă duse cu grabă la gară.

Intreb pe un hamal dacă nu cumva a sosit trenul de marfă (căci Moș-Crăciun vine cu diferite mărfuri).

Hamalul dădu din umeri fără nici un răspuns. Mă duc atunci pe peron și aștept un ceas, două, trei. Văzând că nu vine nici un tren de marfă, am zis că o fi sosit. Atunci m'am decis să-l caut prin hoteluri. Mă duc întâia la „Hotel Boulevard”. Intrăbai pe portar dacă au pe Moș-Crăciun client. Portarul deschise o patalama e-normă de registre, căută la litera „M.” și la litera „C.” Apoi declară solemn că n'au onoarea de a avea pe Moș Crăciun ca client.

Tot acelaș lucru se întâmplă la toate hotelurile. Atunci mă duc să-l caut pe la Filip Lindenberg și la Cartea Românească.

Apoi mi-am adus aminte că anul acesta e la modă expoziția de jucării dela Socec. Mă suii aci la etaj, și văd pe Moș-Crăciun într'un colț al sălei.

Mă duc drept acolo, îl salut și-l întreb dacă ar putea să-mi spuie ceva pentru articolul meu. Nici un răspuns. Atunci constatai că nu este viu acest Moș-Crăciun.

Enervat că n'am putut face nimic, mă duc acasă și mă lungesc pe divan.

După un ceas, — fără să știu cum și ce fel, mă văd transportat la aerodromul Băneasa. Spre marea mea bucurie, văd pe moș Crăciun scoborînd dintr'un avion gigantic. Atunci mă reped la el și salutându-l, îl întreb:

— „Moș Crăciune, ai avea bună voință să-mi răspunzi la niște întrebări?”

— „Sigur că da, dragul meu, numai să vedem: ce fel sunt întrebările?”

— „Aș vrea să știu cum ai venit, și ce ai adus?”

— „Păi, văzând că acum este la modă aviația, am luat aeroplanul și am venit. Am adus în sa-

cul meu lucruri mai mici și mai fără preț, căci e criză, și la mine această criză se simte grozav”.

— „A propos, mie ce mi-ai adus?” Il întreb eu, surâzînd.

— „Păi, dacă ți-aș spune, n'ai mai avea nici un rost. Vreau să fie o surpriză!”

— „Te rog, Moș-Crăciune, spune-mi, ce mi-ai adus? Ce-ți pasă de surpriza mea, dacă eu sunt așa curios?”

— „Ti-am adus printre altele, niște cernelă, ca să poți să scrii articolul cu interviul meu! Și ți-am mai adus un... dar nu vreau cu nici un chip să-ți spun. Pot cel puțin să-ți spun ce am adus colegilor tăi!”

— „Haide spune-mi, Moș Crăciune, spune-mi repede!”

— „Le-am adus jucării și obiecte, la fiecare după starea sa financiară. Pe lângă astea le-am adus și vre-o 15 zile vacanță!”

— „Foarte frumos din partea ta, Moș-Crăciune, dar aș vrea să știu, vara ce faci?”

— „Vara mă uit din cer la voi, pământeni, cum stricați lucrurile ce v'am adus...”

Deodată, făcui o mișcare nesocotită și căzuî jos: căzusem de pe divan.

Și din tot interviul cu Moș-Crăciun, m-am ales cu un cucui la cap...

M. PALEOLOGU
Cl. I-a B

MINUNELE VREMI

BINEFACERILE FOTOGRAFIEI

În ultimul timp, fotografia a dovedit că ea nu servește numai ca mijloc de distracție ci poate aduce aporturi importante și în domeniul științei. Astfel e vorba de un mic aparat Kodak, de aluminiu, care are un diametru de 1,5 cm și o lungime de 10 cm, care este destinat să fotografieze interiorul stomacului. O încercare s'a făcut fierze...interiorul stomacului. O încercare s'a făcut la New-York, cu un criminal anume Valloero și care a dat rezultate excelente. Aparatul—înzestrat cu o lampă de 6000 de lumânări—i-a fost introdus în stomac și a scos 36 fotografii, din care s'a putut constata că în stomacul bolnavului este un ulcer. Valloero a avut un dublu profit: va putea să-și trateze boala, iar pedeapsa lui—muncă silnică pe viață—i-a fost redusă la douăzeci de ani.

(După Meccano — Magazine)
M.

MECANISMUL CĂDERII FRUNZELOR

VATI INTREBAT VREODATĂ care este cauza despuierii periodice a arborilor noștri, toamna? Fenomenul, prin însăși regularitatea sa, nu ne miră: îl găsim foarte natural. Desigur că suntem ispitii să credem că frunzele se ofilesc deoarece și-au împlinit termenul vieții lor și că simplul efort al vântului le deslipește de crengi. Fenomenul este în sine cu mult mai complex. Cu venirea toamnei, copacul își amputează frunzele, după cum un crab își leapădă piciorul de care a fost prins și precum mutilația crustaceului îi redă libertatea, tot așa și acea a vegetalului îi salvează viața. Aceasta poate fi socotit ca un act de prevedere. Care este deci, procedul prin care planta se leapădă de aceste frunze? Cu puțin înainte de cădere, se formează, către baza petiolului, o secțiune generatoare, pe o direcțiune perpendiculară pe suprafața. Această pătură de celule — proliferente — produce de ambele părți alte două pături de celule, apoi se distruge ea însăși. Astfel se realizează, decurmezișul petiolului, o secțiune care nu respectă decât grosa nervură care servește pentru transportul sevei. Frunza este puțin, izolată de tulpina care o poartă, frunza se usucă și moare. Clorofila, care-i dădea frumoasa culoare verde, dispare și în urma unui fenomen de seducțiune, o substanță galbenă produsă din sânul celulelor, se transformă puțin câte puțin în acest pigment purpurii, care nu se mai ține de tulpină decât printr'un fir fragil al nervurii sale uscate, nu mai așteaptă decât o slabă adiere care o ia cu sine către pământ într'un grațios șbor planat. Dar oare de ce, la venirea iernii, se leapădă vegetalele de niște organe așa de prețioase cum sunt frunzele, care servesc totdeauna la asimilarea carbonului și la respirație?

Aceasta se datorește faptului că, pe lângă aceste funcțiuni primordiale, frunzele au rolul de a efectua transpirația plantelor. Prin toată suprafața epidermei, lor și mai mult încă, prin orificiile numite stomate ele lasă să se evaporeze mari cantități de apă. În mod normal, apa astfel pierdută este înlocuită prin cea care este luată din pământ cu ajutorul

rădăcinilor plantei. Dar ce s'ar întâmpla, iarna, când pământul înghețat nu mai poate da apa necesară rădăcinilor? Pierzând meru apă prin frunze și găsindu-se în imposibilitate de a-și reface provizii, planta s'ar usca și ar pieri curând. Deci, printr'un fenomen de anticipație, prevăzând o nenorocire posibilă, arborii se resemnează și se despoate de frunzișul lor.

Multe fapte sorjînă această interpretare. Se pot găsi păduri de fagi cu frunze persistente în țările foarte reci, ca de ex. în extrema sudică a Americii, dar aceste țări, fiind totodată f. umede, transpirația este încetinită și arborii nu se teme de nimic. Din contră, din aceeași cauză arborii cu frunze persistente, din țările calde, ca de ex. mânghierul, se despoate pe deantregul în tot timpul perioadei de secetă mare. Ceeace dovedește bine caracterul adariv al desfrunzirii arborilor noștri, este schimbarea naturii sale atunci când vegetalele sunt transportate în țări tropicale. De ex. Mărul, stejarul, piersicul, plantați în insula Reunion, capătă în câteva generații numai, un frunziș subpersistent, — adică frunzele nu mai cad toate odată și arborii rămâne astfel totdeauna verde. Aceste fenomene, de prevedere adaptivă sunt printre cele mai misterioase, pe care ni le oferă natura. Această previziune îndeamnă pasiunile să se expatrize toamna. Tot ea face ca pământul să respire înainte ca sângele să devină prea sărac în oxigen și provoacă somnul înainte ca toxinele să-l poată face imperios.

În multe cazuri nu e vorba decât de o simplă asociație realizată de organism între fenomenul prevederii și semele prevestitoare care-l preced totdeauna. Arborele, este prevent de venirea iernii prin lungile suspine de vioră ale toamnei, el își ia precauțiunile și se despoate, urmând un ritm de milenii.

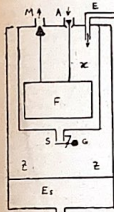
Din „Sciences et Voyages”.

BREYER ALEXANDRU
Clasa VII-a A.

V A C U U M U L

MIJLOACELE DE ALIMENTARE cu benzină al unui motor de automobil erau înainte de descoperirea alimentării automate, destul de neplăcute. Metoda automată de alimentare se face cu ajutorul unui aparat numit *vacuum*. Mijloacele de alimentare prin vechia metodă sunt două: Prin cădere și prin presiune.

a) *Prin cădere*. Rezervorul cu benzină este așezat față de carburator la o mică înălțime, astfel încât carburatorul să fie veșnic alimentat fără intervenția altei cauze. Acest sistem pe cât de simplu pe atât de sigur. Grație acestor calități mai este încă și astăzi întrebuințat la camioane sau motoare fixe ce n'au nevoie de linii de estetică.

Schema de principiu

căreia pune benzina din rezervor la o așa presiune încât aceasta să poată alimenta carburatorul. Pe lângă faptul că este incomod mai este și periculos.

b) *Prin Presiune*. Această metodă este cea mai puțin practică. În primul rând necesită o instalație mult costisitoare față de precedenta. În al doilea rând, pentru că răpește un oarecare timp conducătorului. Acesta are o mică pompă instalată pe tabla din față, cu ajutorul căreia pune benzina din rezervor la o așa presiune încât aceasta să poată alimenta carburatorul. Pe lângă faptul că este incomod mai este și periculos. Această metodă astăzi nu se mai găsește la nici un automobil și mai ales la camioane sau motoare fixe.

Metoda cea mai practică și în același timp comodă este metoda de alimentare automată. Alimentarea se face cu ajutorul unui aparat numit *vacuum*. Acesta este format dintr'un rezervor de obicei de 3 litrii numit alimentator (2) în interiorul căruia este așezat absorbitorul propriu zis (x). Alimentchizătura (c) ce face legătura cu carburatorul. În interior la partea superioară este fixat absorbitorul (x) propriu-zis. Acesta are 3 orificii superioare. Oficiul M face legătura cu brațele carburatorului, deci prin acest orificiu se face aspirația. A este legătura cu aerul. E este orificiul prin care vine benzina absorbită. La partea inferioară camera abs. (x) este prevăzută cu o supapă (s) loc pe unde este alimentată camera nutritoare (z) și deci prin aceasta carburatorul.

Cum funcționează? Floteurul (f) se găsește jos, deci supapa oficiului M deschisă, dar cea a oficiului A închisă. Deasemenea supapa S închisă. Motorul aspiră (gratie pistonului ce coboară în cilindru) și deci produce un vid în camera absor-

bitoare (x). Benzina vine prin oficiul E și ia locul aerului absorbit. În timpul acestui plutitorul (F) se ridică și astfel închide supapa M deschizând supapa A și dând deci posibilitate benzinei din camera (x) să treacă în camera alimentatoare (Z). Absorbțiunea se repetă grație plutitorului (F) care lăsându-se în jos deschide supapa de aspirațiune (M) și o închide pe cea de aer (A). Astfel motorul este alimentat în mod automat cu esența de care are nevoie. Acest sistem este astăzi adaptat la toate automobilele, prin faptul că-ți dă posibilitatea de-a așeza rezervorul acolo unde ai loc și al doilea pentru că te scutește de anumite griji (în cecece privește alimentarea) ce fi-ar răpi din timp.

MIU RADULESCU
clasa VII-a.

„RUBRICA MATEMATICĂ”

Să se găsească 2 numere cunoscându-se cel mai mare comun Divizor al lor, D, și suma lor s.

— Aplicație D = 22 s = 396.

■ Se consideră triunghiul isoscel A B C, cu vârful în A și cu înălțimea B B'.

Dintr'un punct al bazei B C se duce D E, perpendiculară pe A B și D F perpendiculară pe A C. Să se arate că suma B E + C F este constantă și egală cu C B'.

■ Să se găsească numerele întregi care verifică ecuația $x^2 - 16 = (y - 9)^2$.

■ RECTIFICARE. În numărul trecut, la exercițiile de Trigonometrie propuse de elevul Breyer Alexandru cl. VI-a, s'au strecurat câteva greșeli cari fac ca exercițiile să nu poată fi rezolvate.

Dăm mai jos celor interesați, enunțul exact al problemelor propuse.

1) Să se arate din ce cauză triunghiul, în care a = 400 m, b = 60 m și B = 30° nu se poate rezolva.

2) Să se rezolve triunghiul A B C, în care a = 30 m; b = 16 m și A - B = 25°.

3) Să se verifice identitatea.

$$\sin(a-b) - \sin(b-c) \sin(c-a) + 4 \cos \frac{C-a}{2} \sin \frac{b-a}{2} \cos \frac{b-c}{2} = 0.$$

În privința celei de a doua problemă propusă de elevul Breyer Alexandru, din cauza unei vândite asemănări cu problema nr. 484 din „Elements de Trigonometrie”, manual bine cunoscut, suntem obligați — cu toată părerea de rău — să nu luăm în considerație rezolvările primite.

Ar trebui ca asemnării de felul acesta să nu mai aibe loc, pentru ca să putem menține mai departe prestigiul câștigat până acum de „Rubrica Matematică” în corpur revistei noastre.

N. ACIKGHEOZIAN

P. S. — Soluția problemelor se vor da d-lui prof. Marincescu în timp de 15 zile după apariția revistei.

tului (1866), Grigorescu, cu dragostea de țară și războiului independenței (1877). Ei s'au inspirat dela pictura franceză, respectiv dela clasicismul lui Ingres, romantismul lui Delacroix și realismul lui Th. Rousseau.

D. Al. Buiocescu publică un articol despre încercările nereușite pentru crearea unui stil românesc.

In Cronică, bogată ca întotdeauna, alți colaboratori ai revistei își dau obolul lor pentru numărul festiv: de remarcatele cronice despre „Baltagul” și „Roxana” scrisă de d. Const. Ionescu.

Revista liceului Sf. Sava. — Cu o deosebită plăcere am citit revista colegilor dela Sf. Sava. Ea reușește să se menție la un nivel, pentru care conducătorii ei trebuie să fie felicitați. Apărând într-o formă îngrijită și simpatică, revista are un bogat sumar, în care citim numele câtorva pro-

fesori și scriitorii cunoscuți, alături de numele elevilor colaboratori. E drept că ține foarte mult la colaborarea d-ilor profesori; ar fi de dorit ca elevii să colaboreze mai mult, ca și revista să se poată numi, nu „Revista liceului” ci „a elevilor”. Ar cădea mai mult cu menirea obișnuită a revistelor școlare, de a încuraja producțiile elevilor.

Poezia iscolită de N. Rădulescu e plină de imagini reușite. Scrișă în vers liber, ea n'are muzicalitatea sau ritmul, ce erau de așteptat. Producțiile celor mici sunt reușite.

Dar din tot sumarul revistei trebuie reținut numele redactorului C. H. Niculescu, care pe lângă munca redacțională, a cărei rezultat a fost forma îngrijită a revistei, a completat numărul cu o bogată cronică.

M. BUESCU

CRONICA ȘCOLARĂ ACTIVITATEA EXTRA-ȘCOLARĂ A CL. VII A.

CAND SE întreprinde o operă nouă, e bine să aruncăm o privire asupra trecutului, astfel ne învăță să procedăm Guglielmo Ferrero autorul celebrei opere: „Histoire dela grandeur et dela décadence de Rome”.

Dar, a vorbi despre activitatea culturală și anume despre școlăriturile clasei, astăzi a VII-A, atât ceva, ce va atrage multora surâsul pe buze. Cu orice risc însă, înainte de a vorbi despre ceace vom face, căci aceasta ne interesează astăzi mai mult, trebuie să sacrificăm câteva rânduri pentru a arunca o privire scurtă asupra activității noastre de până acum, deși ea se rezumă la o școlăritură în clasa IV-a, făcută sub conducerea unui fost elev al liceului, Domnul Alexandru Elian, una în clasa V-a sub conducerea directă a Domnilor avocat Elyesc Fara și secretar Mihail Popescu, cărora le aducem încă odată mulțumirile noastre pe această cale.

Și poate că dacă n'am fi fost în ultimul an și deci, atât de aproape de bacalaureat, am fi constat și deacum înainte aceeași lipsă de activitate. Dar faptul, că încă puține zile, vom mai sta pe băncile acestei școli ne-a determinat pe toți să primim cu bucurie frumoasă inițiativa a Domnului Director Focea de a introduce în tot liceul școlăriturile pe clase.

Întă-n deci, că rupem cu o tradiție, care, deși atât de puțin satisfăcătoare a fost respectată cu strictețe până azi. Pe de altă parte această hotărâre se datorește și domnului avocat E. Fara, care îndată ce a apărut în mijlocul nostru la sfârșitul

anului trecut, ne-a îndemnat să lucrăm cu mai multă râvnă pe acest teren al activității extrașcolare și îndată se produce primele noastre două școlărituri cu adevărat bune.

Și ca urmare a deciziei noastre se îngebează un așa numit: „comitet al școlăriturilor” sub conducerea directă a Domnului Fara și compus din următorii membri: Constantin Erbecanu, Petre Maxim, Eugen Kohn, Camil Dumitrescu și Barbu David, care va căuta să organizeze școlăriturile în intervale de maximum o lună de zile și în același timp va supraveghea ca declamațiile, conferințele, muzica, etc., să fie cât mai bine alese din toate punctele de vedere.

Sperăm că ne vom bucura totdeauna de sprijinul direcției și al Domnilor profesori precum și de al D-lui Fara, de al cărui concurs ne-am bucurat și până acum. Rămâne colegilor sarcina de a lupta din toată inima către acest scop.

BARBU DAVID
1930

Print'o dispozițiune a Ministerului de Instrucțiune se introduce în câteva licee învățământul facultativ al unuia din limbele polonă, sârbă și cehă.

In școala noastră se introduce *limba polonă* și deși elevi din clasele IV și V-a s'au înscris și în curând vor începe lecțiile.

„CAVALERII”

ORIZONTAL

1. Instituțiunea militară cu un caracter religios în evul mediu. 11. Regim politic medieval. 22. Adăpost. 23. Carte religioasă (art.). 24. Mișcare în cerc a câilor (o-a). 25. Luarea în căpățenie pe care „arebuș” să-1 aibă un cavaler. 26. Cări indică. 27. Animale. 28. Cinci lit. din „Omorâra”. 30. Adverb. 31. Izlaz. 32. Sport. 34. A face tuneluri. 36. Ce line de morală. 37. Notă muzicală. 38. Lipsit de corn. 39. Locuitorii din cele două cime ale Pirineiilor. 41. Fondatorul „Abtei Longa”. 43. Coșite. 44. Noroc. 46. Artea (a-e). 48. Carte. 50. Instr. muzical. 51. Ințeleg. 92. Fiul lui Noe. 54. Lejer. 57. Povestea. 59. Nume dat în general unei aristoc. 60. Brăzdat. 61. Aliat. 62. Zbâră. 63. Bot. 64. Interj. 65. Articol. 66. Fir de urzitor. 67. Plantă cu flori mari și mirositoare. 69. Notă muzicală. 72. Găscan (Mold.). 73. A se fâli (fig.). 75. Pietre prețioase. 76. Oraș Spaniol. 78. Cumatul lui Mahomed. 80. Dăia-făcile inimel. 86. Supranumele în general. 88. Transportați de foicore. 90. Cuvinte rămase celebre spuse de către cavalerii când plecau în cruciate (3 cuv.). 98. Cel ce scoate aur. 100. Deafăcut. 102. Ce le plăcea cavalerilor să face toată ziua (1-1). 103. Proverb. 104. În chestie de religie cum nu putea fi un cavaler. 106. Bătuți (tronic). 112. Tigan. 114. Cotidiană. 115. Asirian. 117. Insuflețea. 118. Numerar. 122. Rege englez decapitat de Crawlbell. 123. Fort în Dalmăția. 125. Cărmă. 128. Teritoriu. 129. Filozof grec și general. Ilustru. 415-355 a. C. 130. Ce scop au urmărit cruciații? (2 cuv.).

VERTICAL

1. Citat latin paracunoșcut și la adresa învățătorului de către... un sclav așezat la spatele său. 2. Invinuire. 3. Relativ la un act al voinței. 4. Demn. 5. Munți în România. 7. Uribă. 8. Preot mahomedan. 9. Aci cavalerii se bat într-o... 10. Notă muzicală. 12. Conjuncție. 13. Interj. 14. Creutate. 15. Asediu. 16. Lăgit. 17. Munți în Creta. 18. Plantă cu cari cavalerii vindeau rănille. 19. Parfumuri. 20. Drept la câmpăna. 21. Regina ce a osândit la moarte pe Maria Stuart. 29. Darul de căpățenie ai cavalerilor. 33. Pers. mitologică. 35. Lege feudală. 40. Nobili în Evul Mediu. 42. Metal. 43. Lit. grecescă. 45. Distrugă. 58. Livece Tr. 59. Celebru citat latin cu un mare

răsunet în lumea Evului Mediu. 56. Locuitor al unei țări. 64. Lutrăm pe nedrept. 68. Boieri retrograzi (tronic). 70. Pradă. 71. Funcționez. 74. Deștepte (fig.). 77. Inștințare. 79. Arbore mic și simpatic. 81. Cetate turcească. 83. Variație de culori. 84. Tărm. 85. Se făleau. 86. Așteptau trenul. 87. Identici. 89. Grație. 91. Pană. 92. Hambar. 93. Asemănătoare. 94. Adv. 95. Făcea virajuri. 98. Pâine dospită. 99. Coccă amestecată cu drojdie. 107. Simbolul blândeței. 104. Precizie. 105. Cu scheletul mare. 107. Alăuna. 110. Specimen. 113. Armă. 116. Atribuțiune. 121. Interj. 123. Conjunct. 126. Unguent (inv.).

TRAIAN C. POPESCU
Cl. V B.

1. ȘARADA de Ștefănescu Aureliu II b.

Prima parte de cătați de un instrument dați.
A doua de vrefi să știți plantă textilă găsiți.
Dacă le împreunați, loc de baie o s'afliți.

2. JOC ROMBIC de Șerbanescu R. III b.

×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×

3. ȘARADA de Vulpe Dumitru III b.

Șarada ce v'o propun
În trei părți o descompun
Prima parte, cu o cântare,
Nue numai pe pământ,
Înțelesuri multe are,
Deci alegeți pe ori care!
Partea doua o găsești
Când îți dă sau când primești.
Iar a treia o aflați
La domni vechi dacă cătați.
La un loc când le uniți
Un oraș român găsiți.

„VLĂSTARUL” Nr. 4
BON No. 2.

4. JOC IN PATRAT de Brihălescu D. VI B.

××××× Ciocan.
××××× Metal.
××××× Măncare.
××××× Verb.
××××× Locuință. Vertical la fel.

5. ȘARADĂ de Marga. Bunescu Inst. Pompilian.

Prima parte vei afla
In religie desi căta.
Iar a doua o-mirare
Câte odată foarte mare!
La vie de vei căta
A treia parte vei afla!
Toate trei de te unești
La toți ochii o găsești.

6. GOLF DE CUVINTE de Metodiș și Ciriș, VI B.
Plecând din IAD am trecut RINul ca să ajung
la CER.

7. PUNCTELE MAGICE de Brihălescu D. VIB.

Unindu-se punctele prin liniute se va da peste
un oraș european.

8. ARITMOGRIF G. GRAFIC de Pavel M., V. a.
1, 5, 3, 8, 3, 9, 6 Oraș în Muntenia.
4, 5, 9, 8, 15, 9 Oraș în Transilvania
6, 12, 1, 3, 6, 2 Localit. petroliferă.
4, 6, 10, 3, 7, 2, 9 Prov. românească.
7, 3, 9, 11, 6, 4, 2 Afluent al Argeșului.
2, 9, 13, 2 Capitală de prov.
9, 5, 14, 3, 13 Râu în Muntenia.
Inițialele citate de sus în jos dau numele unci
țării vecine cu România.

Deslegările jocurilor din „Vlăstarul” Nr. 3.

ARITMOGRIF.
Danaș; Impacienta; Macrin; Invitat; Thersite;
Rahatlocum; Istrat; Edificator.
Dimitric-Cantemir.
LOGOGRIF.
Frasin; Rasin; Asin; Sin; In; N.
JOC IN TPIUNGHILL
Urgan; Roman; Amuz; Gaz; An; N.
JOC ECUAȚIE.
Danașmarca.

PREMIILE NOASTRE

Pentru a putea participa la concursul cu premii
elevul sau eleva trebuie neapărat ca odată cu jo-
curile să înmâneze d-lui profesor G. Marinescu și
bunul No. 2. Deslegările se primesc cel mult până
la 15 de zile de la apariția acestui număr.

TIPOGRAFIA ZIARULUI „UNIVERSUL”, S. A., STR. BREZOIANU, 11, — BUCUREȘTI

ENIGMA. Meteorit.
JOC IN ROMB.

R; Soc; Samar; România; Canin; Rin; N.
FRAZA MISTERIOASA.
Ma luat peste picior și pierzând răbdarea i-am
aplicat câteva la moalele capului.

PREMIATII „VLĂSTARULUI” LA JOCURI
DIN Nr. 1-2.

Prin tragere la sorți au câștigat următorii:
Premiul I. Endos II A o placă flexibilă „Pho-
necord”.
Premiul II. Lipschutz, 10 numere din „Oculul
pământului în Submarin”, Bereștanu V b, calen-
darul „Lumea Ilustrată” pe anul 1931.
Premiul III. Vespreni Otto III B, colecția „Vlă-
staru.” anul VI.
Premiul IV. Gobl IV, colecția „Vlăstarul” anul VI
Premiul V. Loghiade II b, colecția „Vlăstarul”
anul VI.

DESLEGATORII JOCURILOR
DIN „VLĂSTARUL” Nr. 3.

Au deslegat 7 jocuri:
Brihălescu D. VI b, Grunberg M. VI b, Ionescu
N. II a, Solavici M. II b, Zaharia II b, Sanft S.,
Teodoru M. II b, Niculescu II a, Ștefănescu A.
II b, Nicolau T. II b, Kohl S. IV. Rosenstein J.
II b, Farmachi G. VI a, Niculescu V. III b, Sei-
meanu VI. III b, Edikardășea B. II a, Bădulescu
B. VI b, Hasan II a, Lăzărescu M. V a, Margareta
Bunescu Inst. Pompilian, Petrescu P. II b, Mus-
tescu V. II b, Popescu G. II b, Atersohn VI b,
Șteu Ilarian II b, Rosenblum I. II b, Popescu V.
III b, Schragher M. II b, Georgiadi M. VI a, Fuhr
I. V a, Vas Iescu-Popescu III b.
Au deslegat 6 jocuri:
Costea I. II a, Dănilă I a, Nicolaescu G. III b,
Nicolae P. III b, Mitefi I. III b, Lăhovari M. V a,
Loghiade II b, Grigoras I. II b, Mironescu VI b,
Sain Aristidie III b, Strominger H. III b, Geo-
rgescu L. II a, Schohoff S. IV, Mihăescu A. III b
Stoenescu Cr. III b, Lăzărescu D. II a, Niculescu
D. II b, Naeșian II b, Mihălescu I. III b, Jeana
Bătuțulescu Inst. Pompilian, Nișanari Bergi II b.
Au deslegat 5 jocuri:
Sufriu V a, Musțescu N. II b, Pavel V a,
Ștefănescu N. II b, Rătescu M. III b, Marinescu
G., Russe N. III b, Săvulescu Gh. III b, Pauker
V a, Nicoară I. III b, Sofia Manolache Inst. Pom-
pilian, Valentină Broșteanu Inst. Pompilian, Simona
Cărași Inst. Pompilian.
Au deslegat 4 jocuri:
Bujenită II b, Calvoceorescu și Lebovici VI b.
Au deslegat 3 jocuri:
Constantinescu Calidasa III a, Constantinescu
M. I a.
Au deslegat 2 jocuri: Kimell Jean I a, Mărculescu II a.
Au deslegat 1 joc: Marinescu III b.

„UNIVERSUL”

SOCIETATE ANONIMA PE ACȚIUNI
SEDIUL: BUCUREȘTI, STRADA BREZOIANU Nr. 9-11
Director: STELIAN POPESCU

„UNIVERSUL” ORGAN INDEPENDENT
ESTE CEL MAI VECHI ȘI RĂSPÂNDIT
ZIAR ROMÂNESC, CU ȘTIRILE CELE MAI RAPIDE DIN LUMEA ÎNTREAGĂ.

APARE ZILNIC ÎN 8-10-12-16-20-24 PAGINI

și în culori, cu colaborarea celor mai competenți și distinși scriitori,
dând o atențiune deosebită chestiunilor Culturale, Artistice, Militare, Agri-
cole, Sportive etc. — Corespondenți proprii în toată țara și străinătate. —
Servicii speciale de Telex și Telegraf. Usină prop. le.
Secțiuni de Zefărie, Linotype, Stereotipie, Legătorie, Desen, Fotogra-
fie, Zincografie, Mașini rotative și plane, din cele mai perfecționate.
Expediție proprie.

VASTA PUBLICITATE A „UNIVERSULUI” aduce reale folosuri Comerțului
și Industriei, economiei naționale și Hranitelor prin răspândirea acestui
mare ziar în toată țara și în străinătate.
Ziarul „UNIVERSUL” se vinde cu 3 LEI exemplarul în toată țara, iar preț
abonamentelor este: 80 LEI pe o lună, 200 LEI pe trei luni, 370 LEI
pe 6 luni și 750 LEI pe un an.
Pentru străinătate dublu.

Abonamentele se servesc numai de la 1 și 15 al fiecărui lună.

„UNIVERSUL” mai editează:

„VESELIA” Cea mai mare revistă umoristică în culori.
Apare Jola. 5 lei exemplarul — 220 lei abo-
namentul în țară.

„ILUSTRAȚIUNEA ROMÂNĂ” Cea mai frumoasă
și interesantă revistă ilustrată săptămânală.

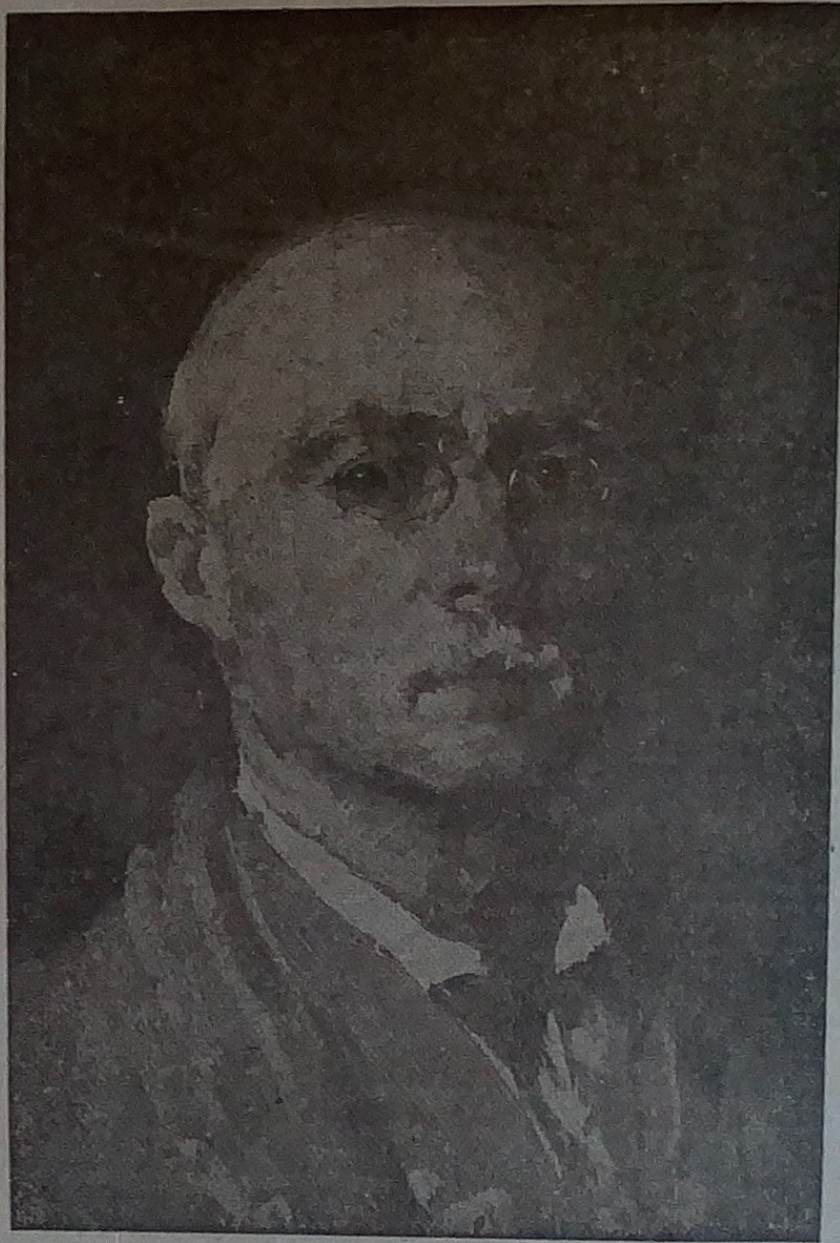
„Ziarul Științelor și al Călătoriilor”

Revistă științifică în curent cu ultimele noutăți și descoperiri științifice.
Apare Marțea. 5 lei exemplarul — 220 lei abonamentul.

„UNIVERSUL COPILOR” Revistă în culori p. copii și
tineret. Apare Miercuria.
5 lei exemplarul — 200 lei abonamentul.

„DUMINICA UNIVERSULUI” cea mai răspândită
revistă literară și arti-
stică, scrisă de cei mai buni scriitori. Apare Duminica. 6 lei exemplarul.
Abonamentele pentru străinătate prețul este dublu.

Cărțile ce apar în „BIBLIOTECA ZIARULUI UNIVERSUL” sunt adovă-
rate pentru literatură românească și străină. Se expediază gratis
Catalogul la cerere.

P I C T U R A
P O R T R E T U L P I C T O R U L U I G R I G O R E S C U